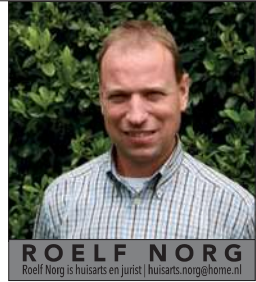

Net iets te hard

De huisartsenpost heeft de twijfelachtige eer de drukste te zijn in het werkgebied van onze preferente verzekeraar. Op een zaterdag is 150 km rijden om binnen 8 uur veertien visites af te leggen geen uitzondering. De ervaren chauffeur rijdt stevig door, maar ik voel me veilig. Vandaag ga ik naar mevrouw Overheems. Terminaal. Slikken gaat niet meer. Op de HAP ligt geen overdracht, maar op de laptop kijk ik alvast via het LSP naar de professionele samenvatting. Er speelt een mammacarcinoom, gemetastaseerd, oncologisch uitbehandeld. De samenvatting bevat een waslijst aan medicamenten. De journaalregels verwijzen diverse keren naar correspondentie van de oncoloog, maar de inhoud ervan zie ik niet. Toch heb ik een redelijke indruk van wat ik kan aantreffen.

Zo kan ik sneller tot de kern komen. Eén regel in de episodelijst intrigeert me. Onder ICPC-code A20 staat vermeld 'levenstestament'. De bijbehorende journaalregel meldt slechts dat dit is ingeleverd, zonder nadere aanduiding van de inhoud. Een verbaasde kleindochter doet open. 'Mijn vader is even weg. De assistente gaf aan dat u pas over een uur verwacht kon worden.' Het klopt, we hadden de volgorde aangepast omdat de route dan logischer was. Mijn chauffeur en ik treffen een somnolente patiënte aan. Inhoudelijk contact is niet mogelijk. Ze heeft verhoging, maar ik vind geen duidelijke focus. De orale medicatie wordt gesaneerd en zo nodig omgezet in een parenterale toedieningsvorm. De kleindochter wordt getroost: oma zal niet lijden. Onlangs las ik een rapport naar

aanleiding van een calamiteit op de huisartsenpost. Daarin stond een lijst met rechtsregels die waren gebruikt bij de beoordeling van de casus: acht verschillende wetten en 21 richtlijnen. En 'veldnormen', een term die ik niet als zodanig kende, maar die staat voor 'onderbouwde en breed gedragen inzichten en aanbevelingen voor kwalitatief goede zorg'. Terug in de auto denk ik aan alle regels die ik zojuist heb overtreden. Het LSP raadplegen zonder opnieuw toestemming te vragen. Afspraken met de kleindochter maken zonder na te gaan of zij daartoe conform het levenstestament wel gemachtigd was. En heb ik wel alle mogelijkheden met hun voors en tegens beschreven toen we het over de verhoging hadden? Of heb ik – heel sturend – zelf bepaald dat we het er beter maar bij konden laten? Een kritische advocaat (of inspecteur) kan mij flink op de pijnbank leggen. Maar ik heb wel voldaan aan mijn eigen veldnorm: efficiënt de zorg van een goede hulpverlener geleverd. Terwijl ik typ besteed ik meer ruimte aan de E- en P-regel, om mijn opvolgende collega van de dagpraktijk mee te nemen in mijn overwegingen. Op die manier kunnen losse deeltjes toch één samenhangende geschiedenis worden. Mijn chauffeur rijdt structureel wat te hard. Hij voelt de druk om overal bijtijds te kunnen zijn ook, vertelt hij. En als er dan toch een boete komt, hoopt hij op clementie van de Officier van Justitie. Voor een afrit mindert hij vaart tot onder de maximumsnelheid. Vanochtend heeft zich daar een flitser genesteld, weet hij. Die klip is omzeild. We zitten in hetzelfde schuitje. ■